

ומפרש וְעַתָּה רְצוֹן מֵעַתִּיק יוֹמִין לְגִלְתָּהּ מִצְחָא. ועת רצון הוא המשבת אור מעתיק יומין לגלות את מצח א"א, וּבְגִין כִּן אֶתְתַּקֵּן הָאִי קָרָא, לְמִימְרֵיהּ בְּצִלוֹתָא דְמִנְחָה בְּשַׁבְתָּא ולכן נתקן פסוק ואני תפילתי לאומרו בעת תפילת מנחת שב"ק. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, בְּרִידָא בְּרִי לְעַתִּיק יוֹמִין ברוך תהיה בני מעתיק יומין, רַעוּא דְמִצְחָא תִּשְׁכַּח בְּשַׁעְתָּא דְתַצְטְרִיד לֵיהּ יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שרצון המצח שהוא חסד דעתיק יאיר לך וימצא לך בשעה שתצטרך אותו, ואפי' בימי החול.

תָּא חֲזִי, בְּשָׂאָר (ס"א בְּשַׁעְתָּא) דְּלִתְתָּא בא וראה, בשאר הפרצופים שלמטה דהיינו בז"א, כִּד אֶתְגַּלִּי מִצְחָא אֲשֶׁתְּכַח חוּצָפָא כאשר מתגלה המצח נמצא חוצפה ועזות מצח, כלומר מתעוררים הדינים, כי במצח דז"א מתגלים כ"ד בתי דינין היות שבמצח דז"א נמצא יסוד דאמא ובגבורות דדעת שביסוד, ישנם כ"ד בתי דינין שהם כ"ד צירופי אדנ"י, (תָּא חֲזִי בְּשָׂאָר דְּלִתְתָּא כִּד אֶתְגַּלִּי מִצְחָא דִּינָא אֶתְעַר וְאֶשְׁתַּכַּח וְאֶתְעַבֵּיד מִצְחָא דְאֶשְׁחַחְוּתָא לְחִיבֵי עֲלָמָא לְאִינוּן דְּלָא מִתְכַּסְפִּי בְּעוֹבְדֵיהוּ כְּמָה דְאֶתְ אָמַר) הָרָא הוּא דְכָתִיב זֶה מִשִּׁיב (ירמיה ג) וּמִצְחָא אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאֲנַת הַכָּלָם [זמ] והראיה כמו שאומר הנביא לעם ישראל מצח אשה זונה היה לך, ומכנה את המצח בשם חוצפה, ששלטו בהם הדינים ואת מאנת להתבייש

אור הרשב"י

[זמ] וכתב הרב קול ברמה שבפסוק זה יש כ"ד אותיות הרמוזים לכ"ד בתי דינים הנמצאים במצח דז"א.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

ולחסיר החוצפה. והדינים הללו רמוזים באותיות אש"ה, א' אלהים פשוט, ש' גימ' אלהים
 דיוד"ן, ה' חמש אותיות אלהים, והם ג' מוחין דקטנות והארתם במצח. **וְהָבָא כֶּד**
אֶתְגַּלִּי מִצָּחָא וכאן בא"א כשמתגלה המצח, **תְּאֻבְחָא** (ס"א חֲבִיבוּתָא)
וְרַעְוָא שְׁלִים אֲשַׁתַּבַּח אז תשוקה ורצון שלם נמצא עתה במנחת שב"ק, **וְכָל**
רוּגְזֵיךָ אֲשַׁתַּכּוּ וּמִתְפַּיֵּיךָ קַמִּיהִי וכל הרוגז והדינים דא"א וזו"ן נשקטים
 ונכנעים לפני האור הגדול הזה דמצח א"א.

מֵהָאִי מִצָּחָא מזה המצח דא"א (ס"א דְלִתְתָּא), **נְהַרִין אַרְבַּע מָאָה**
בְּתֵי דִינִין מאירים ארבע מאות בתי דינים הבאים מכח גבורות דדעת
 דמו"ס דא"א שהם שם הוי"ה אחת שכל אות כלולה ממאה הרי הם ארבע מאות. **כֶּד**
אֶתְגַּלִּיָּא הָאִי עֵת רְצוֹן כאשר מתגלה מצח דא"א מהשערות המשתלשלים
 על מצחו שאז הוא עת רצון, **כְּלָהוּ מִשְׁתַּכֵּין קַמִּיהִי** אז כל הדינים נשקטים
 ונחים לפניו, **הָדָא הוּא דְכֻתֵּיב זֶה מִשְׁכַּב**, (דניאל ז) **דִּינָא יְתִיב**. (דף
 קכ"ט ע"ב) **כְּלוּמַר יְתִיב בְּאַתְרֵיהּ וְדִינָא לָא אֶתְעֵבִיד** בעל הדין
 יושב ושקט ולא שיושב לעשות הדין אלא יושב במקומו ולא עושה הדין **וְתֵאנָא**,
שְׁעָרָא לָא קָאִים בְּהָאִי אַתָּר ולמדנו שאין השערות צומחות במצח א"א,
 אע"פ שיש שם שערות הן יורדות מן הגולגולת ע"י השתלשלות ט' נימין המכסים המצח,
 ולא שמקומם ומוצאם מהמצח עצמו, **מִשּׁוּם דְּמִתְגַּלִּיָּא, וְלֹא אֶתְפְּסִיָּא**
 משום שצריך שהמצח יתגלה מן השערות ולא יהיה מכוסה בשערות, ואם יצמחו בו שערות
 יהיה תמיד מכוסה בשערות. **אֶתְגַּלִּיָּא, דִּיסְתַּפְּלוֹן מְאִירֵי דִּינָא,**
וַיִּשְׁתַּכּוּן וְלֹא אֶתְעֵבִידוּ ומה שצריך שיהיה המצח מגולה כדי שיתכלו בו

הלימוד היומי

בעלי הדינים וישקטו מלפעול הדין ולא יעשו אותו, כי אע"פ שניתן להם רשות לפעול הדין, אפילו הכי כאשר מתגלה מצח הרצון של א"א נשקטים ואינם יכולים לפעול הדין.

תַּאנֵּא, הַאי מְצַחַא אַתְּפִשְׁט בְּמֵאֲתָן וְשִׁבְעִין אֲלֵפִין

נְהִירִין דְּבוּעִינִין (ס"א דְּנְהִירִין) **מֵעֵדָן עֲלָאָה** למדנו שזה

המצח מתפשט במאתים ושבעים אלף אורות, כי דעת דחכמה דא"א מתפשט במצח דא"א, ובתוכו מלובש גם יסוד דעתיק, והדעת הזו כלול מעשר הויו"ת ה' חסדים וה' גבורות שעולים

גימ' ס"ר, ועם עשר הויו"ת עצמם הם מאתים ושבעים, וכיון שהוא בא"א לכן החשבון באלפים, ועי' עוד בקול ברמה שמסביר כי ז"ך אתון רשומים במצח וכל אחת כלולה מעשר

הרי מאתים ושבעים ובא"א הוא חשבון אלפים, וכל אלו האורות מאירים מעדן עילאה שהוא בחי' מוחא סתימאה והוא דעת דמו"ס. **דְּתַנֵּיָא, אֵית עֵדָן דְּנְהִיר לְעֵדָן**

שלמדנו יש עדן שהוא מוחא סתימאה דא"א, המאיר לעדן תתאה שהוא חכמה דז"א דרך אותם שערות שאחורי רישא דא"א שיורד עד ראש ז"א. **עֵדָן עֲלָאָה לָא**

אַתְּגֵּלִיָּא עדן העליון שהוא חכמה דא"א אינו מתגלה, **וְהוּא סְתִיָּם**

בְּסְתִימָא והוא סתום בקרומא דאורא **וְלֹא מִתְּפָרֵשׂא לְאַרְחִין**

בְּדִקְאָמְרָן ולא מתחלק לל"ב שבילין כמו שאמרנו לעיל (דף קכ"ח) שרק בז"א מחולק

המח לל"ב שבילין ודרכים, משא"כ במוחא סתימאה דא"א, וזה שאמר רשב"י עתה **וְהַאי**

עֵדָן דְּלִתְתָּא, מִתְּפָרֵשׂ בְּשִׁבְלֵיוֹ, לְתַלְתִּין וְתַרִּין (עיבר)

שְׁבִילִין וזה העדן שלמטה שהוא חכמה דז"א, מתחלק לל"ב שבילים שהם בחי' דין ל"ב

אלהים, ולא שייך זה בא"א.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

וְאָף עַל גַּב דְּמַתְּפָרֵשׁ הָאֵי עֵדָן בְּשִׁבְלֵי

העדן שהוא חכמה דו"א לל"ב שבילין, ויוצאים ממנו האורות בגילוי דרך אותם קוצי

דשערי דאחורי רישא דו"א, **לִית דִּידַע לִיהּ, בַּר הָאֵי זְעִיר אַפִּין** אין

מי שיוודע להשיג ולידע אותו אלא ז"א בעצמו, כי אין החכמה עצמה דו"א מתפשטת למטה

אלא הארתה בלבד. **וְעֵדָן דְּלְעִילָא** והעדן העליונה שהיא חכמה דא"א, **לִית**

דִּידַע לִיהּ, וְלֹא שְׁבִילֵי, בַּר הָהוּא אַרְיָךְ אַנְפִּין אין מי שיוודע

אותו ולא את ל"ב שביליו הסתומים בו חוץ מא"א עצמו, כי אפי"א או"א אינם משיגים בו מפני

שאין עצמותו מצוי רק בתרין מזלין, ומשם יורד עד או"א כי גדולה מעלתו מאד [מח]. **הָדָא**

הוּא דְכְתִיב זה מש"כ, (איוב כח) **אֱלֹהִים הֵבִין דְּרַכָּה וְהוּא יָדַע**

אֶת מְקוֹמָהּ. פירוש **אֱלֹהִים הֵבִין דְּרַכָּה, דָּא עֵדָן דְּלִתְהָא,**

דִּידַע זְעִיר אַפִּין אלהים הנאמר כאן הוא ז"א בערך א"א, והוא הבין דרכה של

החכמה שלו שהם ל"ב שבילין דחכמה, והחכמה דו"א נקראת עדן התחתונה, וזה שהמשיך

אור הרשב"י

ב' מזלות מזל הח' ומזל הי"ג והם זכר ונקב, ומהשמיני שהוא זכר נשפע כח דאבא, ומהי"ג שהיא נוק' משם נשפע כח דאימא. ולכן זה המוח העליון משפיע ע"י הדעת שבו, שהוא מזל הח', אל מזל הי"ג, ואחר כך לוקחין אותה הטיפה או"א יע"ש. הרי כי מוחא עילאה דא"א שהיא חכמה סתימא לית דידע ליה, דאפי"א אבא ואמא אינם משיגים אותו ואינם מקבלים השפעה ממנו אלא על ידי המזלות קדישין. (יפ"ש).

[מח] צריך שנקדים קצת הקדמות האמורות בדברי רבנו. והוא כי נודע שמא"א נמשכו מוחין לאו"א, ומאו"א נמשכו מוחין לזו"ג, והנה במוחין הנמשכין מא"א לאו"א כתב רבנו ז"ל (בשער הנסירה סופ"ג) וז"ל אמנם אין כח מוח עילאה עצמו יורד עד אבא ואימא, כי גדלה מעלתו עד מאד, אבל זה המוח דא"א כל גלוייו הוא בדיקנא דאריך אנפין כמבואר במקומו. ושם נתבאר כי יש בו

הלימוד היומי